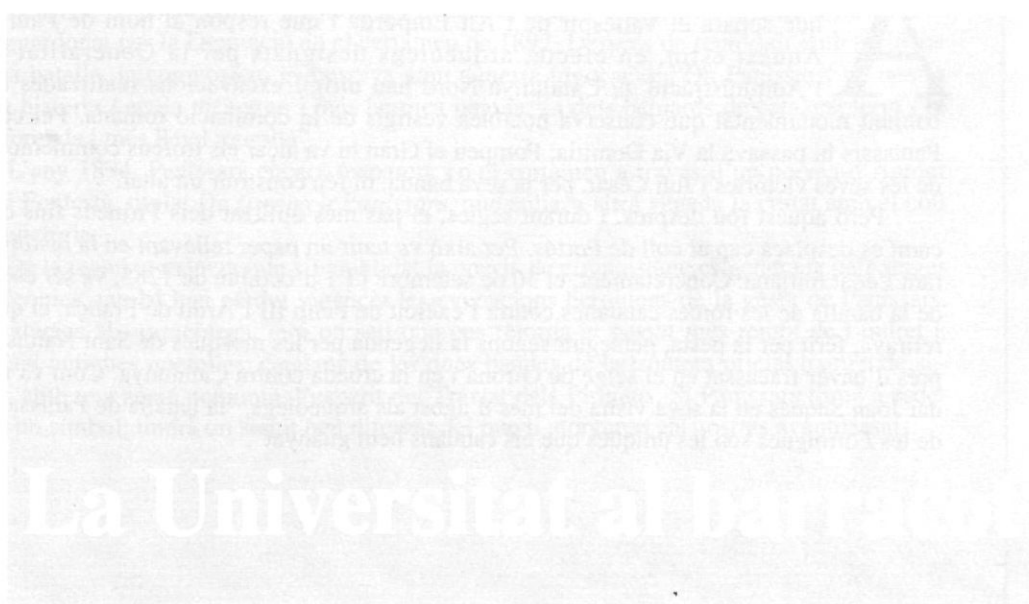

La notícia és de les que fan impacte: la incipient Facultat de Dret de l'Estudi General de Girona impartirà aquest curs les seves classes en uns barracots de caràcter provisional, muntats en uns terrenys municipals de Fontajau, molt propers a l'indret on uns altres barracots, igualment qualificats de "provisionals", van albergar durant anys, d'una manera indigna, nombroses famílies d'immigrants que havien vingut a buscar treball a la ciutat.

La notícia fa impacte i es presta a comentaris punyents, que podrien tenir fins i tot una punta de sarcasme. No volem, però, que prenguin aquest caire els que ens suggereix la fórmula utilitzada per fer front a l'augment de 440 places de primer curs que, per decisió del Consell Interuniversitari, ha d'assumir aquest any l'Estudi General de Girona.

Es cert que aquesta mala notícia té el contrapès d'altres fets de signe contrari: han començat les obres de rehabilitació del convent de Sant Domènec, s'acaben les de remodelació de les Aligues i de la Normal, i es troben, doncs, en ple funcionament les actuacions previstes fa tres anys per tal de dotar d'infraestructura adequada la futura Universitat de Girona. No sabem, però, si tot això pesa més, en el plat positiu de la balança, que l'episodi negatiu que comentem.

La primera constatació que es pot fer és que els lamentables barracots de Girona són només la punta visible d'un greu problema d'infradotació i d'improvisació que afecta l'ensenyament en general: el superior, per descomptat, però també el secundari, que en aquest començament de curs ha viscut retards en el condicionament de centres i la tímida aparició d'algunes aules igualment prefabricades per cobrir les insuficiències de diversos instituts.

Segona constatació: el que ara passa a Girona és el fruit de la creació d'una quarta Universitat que, tal com ha estat plantejada, no fa més que agreujar el problema que teòricament havia de resoldre. Les precàries instal·lacions de Fontajau posen de manifest el desequilibri creat per l'arribada massiva d'alumnes d'altres indrets de Catalunya que, a més de no disposar a casa seva de l'oferta educativa adequada, tampoc no poden accedir a la quarta Universitat per culpa de la limitada capacitat d'admissió que el nou centre ha establert com a norma.

Constatem, finalment, que, una vegada plantejada la qüestió com a inevitable, s'ha resolt amb la solució pitjor d'entre totes les possibles. Perquè un grup de pavellons prefabricats en un solar acotat és un recurs penós, carregat de tota mena de connotacions. Perquè la zona de la seva ubicació té un accés complicat i conflictiu. I perquè tornar a posar barracots a Fontajau és, per a la memòria col·lectiva gironina, com esmentar la corda a casa del penjat. Hem dit que volíem evitar el sarcasme, però no podem negar que els autors de la fórmula adoptada tenen tots els punts per haver-lo merescut.